

σου ἐνδiciaτῶμεναι, καὶ γυπαίετοί μέχρι δύο ζευγῶν, οὐδέποτε δὲ πλείους, οἱ τῶν ἄρνων, ἐρίων καὶ κατοιικιδίων ὀρνίθων ἄρπαγες.

§ 3. *Ἐρπετά.* Ἐκ τοῦ γένους τούτου τῶν ζῶων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ νήσῳ ὄφεις, τοῦ εἶδους τῶν τυφλίνων, οὓς οἱ κάτοικοι «τυφλίτας» καλοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ σιναροὶ ὡς ἄλλοι ἀλλαχοῦ τοῦ αὐτοῦ εἶδους, οὐδεὶς γὰρ οὐδεπώποτε ἐδήχθη ὑπ' αὐτῶν ἢ ἄλλως πως ἔπαθεν, ὡς ἀφηγοῦνται γέροντες πίστει ἄξιοι.

§ 4. *Ἀμφίβια.* Μὴ ὑπαρχόντων ἐν τῇ νήσῳ ἑλῶν, ὡς εἴρηται μοι πρόσθεν, οὐχ ὑπάρχουσι καὶ ἀμφίβια ἢ ἐνυδρόβια ζῶα, εἰμὴ βάτραχοι ὀλίγιστοι καὶ ἐν μόναις ταῖς θέσεσι, «Λιβάδιον, Ἀγκάλη καὶ Βάλαμον», ῥυακίων μικρῶν ἐπὶ τινὰς μῆνας τοῦ ἔτους σχηματιζομένων ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς πηγῶν· οἱ δὲ βάτραχοι οὗτοι, οὐχ ὡς ἄλλοι ἄλλων τόπων συνεχῶς κοάζουσιν, ἀλλὰ σπανίως ὥσεί ὄντες τοῦ εἶδους τῶν μογιλάλων.

§ 5. *Ἐντομα.* Πολλότατα τοιαῦτα, οἷα καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπόγειά τε καὶ ὑπέργειά εἰσι καὶ ἐν Φολεγάνδρῳ, ὣν τὴν ἰδιαιτέραν ὀνομασίαν ὡς μὴ γνωστὴν ἡμῖν ἱκανῶς, ἀφίεμεν ἄλλοις τοῦ βικιλείου τῶν ἐντόμων γνωστικοῖς ἀνδράσιν· εἰθίσμεθα γὰρ σεμνύνεσθαι ἐπὶ τῷ σιωπᾷ ἢ ἐπὶ τῷ λέγειν περὶ ὧν οὐκ ἴσμεν σαφῶς, ἀποφεύγοντες τὴν ἐπὶ δοκησιοφίᾳ δίκην τῶν ὄντως σοφῶν, τὸν Δαμασκηνὸν Ἰωάννην ὑποβολέα ἔχοντες λέγοντα (Προοίμ. Λογικ. σελίδ. 4.) «Τὸ σὺν ἀμαθίᾳ κεκτῆσθαι τὴν τῆς γνώσεως οἴησιν χαλεπὸν καὶ ἐπίμωμον καὶ συγγνώμης ἀπάσης ἀνάξιον καὶ μείζονος ἵνα μὴ λέγω τῆς ἄκρας ἀμαθίας τεκμήριον»· τοῦθ' ὅπερ πάσης παντός, συγγραφὴν μάλιστα πρὸς δημοσίευσιν ἐπιχειροῦντος, μελέτης ἄξιον.

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

ΑΡΑΘΟΡΑ.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΜΟΝΤΥΟΝ. Ἰδοὺ τί ἐστὶ τὸ prix Montyon, περὶ οὗ κατ' ἔτος ἀναγινώσκουμεν εἰς τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας. Ὁ De Montyon, γενόμενος κληρονόμος μεγάλης περιουσίας, ἔδαπάνη ἐξ αὐτῆς εἰς ἐμψύχωσιν τῶν γραμμάτων καὶ ἐνίσχυσιν τῶν εἰς αὐτὰ ἐπιδιδόμενων. Πολλάκις συνέτρεχεν ἀνωνύμως τὰς γαλλικὰς ἀκαδημίας, χορηγῶν χρήματα πρὸς ἀπονομὴν βραβείων. Κατὰ τινὰ μάλιστα χρηματίτην διαγωνισμὸν, καθ' ὃν ἐκρίθησαν μὲν τέσσαρα πονήματα ἰσοδύναμα καὶ ἐπ' αὐτὰ ἀμοιβῆς, ἡ ἀκαδημία ὅμως εἶχεν ἐν μόνον βραβεῖον, ὃ Montyon ἔστειλεν ἀνωνύμως τὰ τρία ἄλλα διὰ τριῶν ἐπιστο-

λῶν, ὡς ἂν ἐδαφιλεύοντο ὑπὸ τριῶν διαφόρων φιλομούσων. Τὸ 1782 ἔτος ἡγωνοθέτησε δώδεκα χιλιάδων φράγκων ἑπαθλὸν ὑπὲρ τοῦ συγγράμματος ὅπερ, ἐκδοθὲν ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἤθελεν ἐπιδοκιμασθῇ ὑπὸ τῆς ἀκαδημίας ὡς τὸ ἄριστον τῶν λοιπῶν. Περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὥρισε καὶ τὸ περὶ ἀρετῆς βραβεῖον.

Εὐεργετικώτατος ἐδεικνύετο πρὸς τοὺς φιλόλογους τοὺς στερουμένους μάλιστα περιουσίας. Εἰς τινὰ τοιοῦτον ἐχορήγησε σύνταξιν ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μὴ φανερώσῃ ποτὲ τὸ ὄνομα τοῦ εὐεργέτου· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ νέος φιλόλογος ἐπιμένων δὲν συγκατετέθη εἰς τὸν ὅρον, ἡ σύνταξις δὲν ἐδόθη.

Ἐκπληρῶν καθήκοντα ἀνωτέρου λειτουργοῦ τοῦ δημοσίου ἐν Λουερνίᾳ, ἡγαπᾶτο πᾶρὰ πάντων διὰ τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν αὐτοῦ. Τοσούτῳ γενναίως ἐδοθήκει ἐξ ἰδίων τοὺς πένητας, ὥστε οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ἀνήγειραν χάριν εὐγνωμοσύνης μνημεῖον εἰς τιμὴν αὐτοῦ ὅτε ἀνεχώρησεν ἐκαῖθεν.

Αἱ πρὸς τὰς ἀκαδημίας χορηγίαι αὐτοῦ συνεποσώθησαν πρὸς τῆς ἐπαναστάσεως εἰς 60,000 φράγκων· ἀφῆκε δὲ καὶ εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα διὰ διαθήκης περὶ τὰ τρία ἑκατομμύρια. Ὁ ἐντιμος τοῦ ἀνδρὸς βίος ἐξεικονίζεται οὕτως εἰπεῖν διὰ τῶν λόγων οὓς ἀπέτεινε τὸ 1769 πρὸς τὸν βασιλέα· «Ὁ βίος μου, εἶπε, δὲν περιστέφεται ὑπὸ μεγίστης λαμπρότητος· ἴσως μάλιστα καὶ περιστέφθη ὑπὸ τοιαύτης πέρας τοῦ δέοντος· ἀλλ' ἐὰν ἔπραξά τι ἄξιον τιμῆς, ἡγωνίσθην ν' ἀποκρύψω αὐτὸ πολὺ πλέον ἢ ὅσον ἄλλοι δὲν ἐφρόντισαν ν' ἀποκρύψωσι τὰς κακὰς αὐτῶν πράξεις. Τὰ δὲ ἔργα μου, ὅσα ἐξ ἀπαραιτήτου ἀνάγκης ἐγένοντο γνωστὰ, ἀποδεικνύουσιν ὅτι δὲν ἔχω δουλοπρεπὴ τὴν ψυχὴν.»

Ἡ ἀξία τῶν διαφόρων κληροδοτημάτων ἅτα κατέλιπεν εἰς τὴν γαλλικὴν ἀκαδημίαν καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα ὃ ἐξοχος αὐτὸς πολίτης, ἐγένετο σήμερον δεκαπλασία.

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ. Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον διηγείται ὁ Λόρδ Brougham ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ τῷ ἐπιγραφόμενῳ Mens of Letters and Science of the time of George III, ἐγγυώμενος περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ γεγονότος. «Πρῶτον τινὰ τοῦ μηνὸς Μαΐου ὁ Κ. Βολταῖρος ἐμήνυσε τὸν νέον κόμητα Λατούρ ἐὰν ἐπεθύμει νὰ ὑπάγῳσιν οἱ δύο εἰς τὸν περίπατον. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο ἡ τρίτη ὥρα τῆς αὐγῆς, ὁ Κ. Λατούρ ἐνόμισεν ὅτι ὠνειρεύετο, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἐφθασε καὶ δευτέρον μήνυμα. Ἐσπευσε λοιπὸν νὰ μεταβῇ εἰς τοῦ Βολταίρου οἶκον ἡτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ. — Φίλτατέ μοι κόμη, εἶπεν ὁ φιλόσοφος, ὑπάγω νὰ ἴδω τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου· ἡ profession de foi d'un vicairre savoyard ἡρέθισε τὴν ὀρεξίν μου, καὶ θέλω νὰ βεβαιωθῶ ἂν ὁ Ρουσώ εἶπεν ἀλήθειαν. — Ἀνεχώρησαν δὲ ἐνῷ ἦτο σκότος, προπορευομένου ὁδηγοῦ

κρατούντος φανόν. Μετά δῖωρον κοπώδη ὁδοιπορίαν ἐφάνη τὸ λυκαυγές, καὶ ὁ Βολταῖρος ἐκροτάλησε τὰς παλάμας χαίρων ὡς μικρὸν παιδίον. Καὶ ἐπειδὴ εὐρίσκοντο ἐντὸς κοιλάδος, ἤρχισαν νὰ ἀναβρίνωσι μετὰ πολλῆς δυσκολίας, διότι ὁ Βολταῖρος εἶχεν ἐν ἔτος πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα εἰς τὴν ῥάχιν. Ἐν τούτῳ ἡ ἀνατολὴ ἤρχετο δρομικὰ καὶ χρώματι ζωηρὰ καὶ κοκκινωπὰ ἐβαφον τὸν ὀρίζοντα. Ὁ Βολταῖρος στηριχθεὶς εἰς τὸν βραχίονα τοῦ ὀδῆγοῦ καὶ τὸν τοῦ Κ. Λατούρ, ἐφθασεν εἰς τὴν κορυφὴν μικροῦ βουνοῦ, ὅθεν τὸ θέαμα ἦτο μεγαλοπρεπές. Οἱ βράχοι τοῦ ὄρους Ἰουράτου καὶ αἱ χλωραὶ ἑλατοι, ὁ ὕψισθεν αὐτῶν γλαυκὸς οὐρανὸς, τὰ βράκια, οἱ λειμῶνες, ἐνὶ λόγῳ τὰ πρὸ τῆς Ἑλβετίας ἀμίμητα κάλλη, ὁ ἀχανὴς ὀρίζων καὶ ὁ φλογίζων τὸν οὐρανὸν πορφυροῦς κύκλος ἐμάγευσαν τοὺς ὁδοιπόρους. Τότε ὁ Βολταῖρος κυριευθεὶς ὑπὸ εὐλαθείας ἐνώπιον τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης φύσεως ἀνεκάλυψε τὴν κεφαλὴν, ἐγονυπέτησε, καὶ κατορθώσας ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα· «Πιστεύω, ἀνέκραξε μετ' ἐνθουσιασμοῦ, πιστεύω.» Μετὰ ταῦτα περιγράφας ζωηρότατα τὴν εἰκόνα ἣτις διήγειρεν ἐν αὐτῷ τσαύτην συγκίνησιν· «Θεὸ παντοδύναμε! ἐπεφώνησε πολλάκις, πιστεύω.»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Β' ΠΡΟΣ ΒΟΛΤΑΙΡΟΝ. «Προθύμως, κύριε, θὰ εὐχαριστήσω τὴν περὶ Πουγκατσέφ ὑμετέραν περιέργειαν. Πράττω δὲ τοῦτο τόσῳ μᾶλλον εὐκόλως, ὅσῳ πρὸ μηνὸς ἐξωγρήθη, ἡ μᾶλλον ἐδέθη δι' ἀλύσεων ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὀπαδῶν εἰς ἀκατοίκητόν τι πεδῖον μεταξὺ Βόλγα καὶ Ἰλίκου, ὅπου εἶχε καταφύγει διωκόμενος πανταχόθεν ὑπὸ στρατοῦ. Στερούμενοι τροφῆς ἅμα δὲ καὶ τρόπων πρὸς ἀγορὰν, κατὰκοποι, φρίσσοντες διὰ τὴν ὠμότητα αὐτοῦ καὶ ἐλπίζοντες συγχώρησιν, παρέδωκον αὐτὸν εἰς τὸν φρούραρχον τοῦ ἐκεῖ φρουρίου, ὅστις ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν στρατηγὸν κόμητα Πάνιν· νῦν δὲ μεταφέρεται εἰς Μόσχαν. Ἐμφανισθεὶς τῷ κόμητι ὡμολόγησε μετὰ παρρησίας ὅτι ἦτο Κοζάκος τοῦ Δὸν, ὠνόμασε τὸν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, εἶπεν ὅτι γυναῖκα εἶχε τὴν θυγατέρα Κοζάκου καὶ τέκνα τρία, ὅτι ἔχει ἀδελφοὺς καὶ ἀνεψιούς ὑπηρετοῦντας εἰς τὸν στρατὸν, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς οὗτος ἐπολέμησε κατὰ τὰς δύο πρώτας κατὰ Τουρκίας ἐκστρατείας.

«Ἐπειδὴ ὁ κόμης Πάνιν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ πολλοὺς Κοζάκους ἐπεκυρώθησαν ἐντὸς ὀλίγου ταῦτα πάντα. Ἄγνοεῖ δὲ καὶ τὸ γράφειν καὶ τὸ ἀναγινώσκειν, εἶναι εἰς ἄκρον τολμηρὸς καὶ ῥέκτης, καὶ οὐδεμίᾳ ὑπάρχει ἀπόδειξις ὅτι ἐχρησίμευσεν ὄργανον δυνάμεώς τινος ἢ ὅτι ἔπραξε καθ' ὑπαγόρευσιν ἄλλου. Ἰποθίτω ὅτι ὁ Πουγκατσέφ εἶναι ἀρχιληστής, οὐδενὸς δὲ ὑπηρέτης.

«Νομίζω ὅτι μετὰ τὸν Ταμερλάν, αὐτὸς ἔπραξε

τὰ θηριωδέστερα κατὰ τῶν ἀνθρώπων (*). Ἀπηγ' χόνιζεν ἀδιακρίτως καὶ ἀνεξετάτως πάντα τοῦ εὐγενεῖς, ἄνδρας, γυναῖκας, παιδία, καὶ πάντας τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ τοῦ στρατιώτης· διήρπαζε δὲ καὶ ἀπεγύμνου καὶ ἐκαίνους οἷτινες, ὅπως ἀποφύγῃσι τὴ θηριωδίαν αὐτοῦ, ὑπεδέχοντο αὐτὸν φιλοφρόνως. Οὐδεὶς παρόντος αὐτοῦ ἐσώζετο ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς, τοῦ φόβου καὶ τῆς βίης.

«Καὶ ὁμως τολμᾷ νὰ ἐλπίζῃ· φησιτάζεται ὅτι θέλω χάρισθῃ εἰς τὴν ἀνδρίαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι διὰ μελλόντων ἀνδραγαθημάτων θέλει ἐξαλείψῃ τὰ προηγηθέντα κακουργήματα. Ἐὰν ἐβλαπτεν ἐμὲ μόνην, τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἦτο δύσκολον, θὰ τὸν συνεχώρουν· ἀλλὰ πρόκειται περὶ τοῦ κράτους καὶ τῶν νόμων...

«Ἐζήσῃς κκοῦργος καὶ θ' ἀποθάνῃ ἐλαεινός. Ἐφάνη τόσῳ δειλὸς καὶ τόσῳ ἀσθενὴς ἐν τῇ εἰρκῇ, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ κοινοποιήσωσιν αὐτῷ μετὰ τινων προφυλάξεων τὴν καταδίκην ἵνα μὴ διαρρέχῃ πάραυτα ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.»

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Τὸ 1790 ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας ἦτο

	3,929,827 κατοίκων
Τὸ 1800	5,305,907 »
» 1810	7,239,814 »
» 1820	9,638,191 »
» 1830	12,866,020 »
» 1840	17,069,458 »
» 1850	23,191,876 »
» 1860	31,445,080 »
» 1865	34,000,000 »

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἐξακολουθήσῃ καὶ τοῦ λοιποῦ ἡ αὐξήσις τῶν κατοίκων τῆς Β. Ἀμερικῆς, ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἔσται·

Τὸ 1870	40,000,000
» 1880	50,000,000
» 1890	65,000,000
» 1900	80,000,000

ὥστε μεσοῦσης τῆς 20 ἑκατονταετηρίδος, ὁ πληθυσμὸς τῆς Β. Ἀμερικῆς θέλει ὑπερβῇ τὸν ὅλον τῆς Εὐρώπης πληθυσμόν. (Πλουτολ. Ἰω. Σούτσου.)

(*) Τὰ περὶ τῆς ὠμότητος τοῦ Πουγκατσέφ δὲν εἶναι ὑπερβολικά. Ὁ ἐν Γερμανίᾳ σοφὸς ἀστρονόμος Lowitz κατεγίνετο εἰς ἔργα ἐπιστημονικὰ ἐν Dmitrofsk τὸ 1774, ὅτι ὁ κκοῦργος ἐκεῖνος ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν. Συλλαβὸν τὸν ἀστρονόμον ἀνύψωσεν αὐτὸν ἐπὶ κοντῶν ὅπως, ἔλεγεν, εὐρεθῇ πλησιέστερα τῶν ἀστέρων καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεκολόπισεν αὐτόν.